

Tom studiów poświęconych ponowoczesnym strategiom w polu sztuki. Tytułowe „strategie tricksterskie” odnoszą się do artystycznych praktyk, w których podważono rolę stabilnego autorytetu – zarówno artysty, jak instytucji w której działa – proponując refleksję nad rolą twórcy oraz galerii i muzeum, a w konsekwencji wymuszając kulturową zmianę, a także dyskusję o wartościach, hierarchiach i priorytetach. Trickster, krewniak Bachtinowskiego błazna, to postać niejednoznaczna; choć jest katalizatorem pozytywnych przemian, nie daje się łatwo zaszufładować, jest bowiem trochę łobuzem, a trochę klaunem. Choć tom skupia się na sztuce XX wieku, przybliżając wybitne postacie artystów – tricksterów (od Johna Cage’a i Witkacego po współcześnie działających street-artowców czy poznańskich „penerów”) – to rozpoczynają go eseje mocujące archetyp trickstera w mitach i historii. Książka podkreśla jego aktywną rolę w sztuce krajów postkomunistycznych i pokolonialnych; dostrzega jego liczne inkarnacje w demokratyzującej się przestrzeni publicznej, a także w emancypacyjnych aspiracjach i tożsamościowych redefinicjach, także genderowych. Oprócz sztuk wizualnych czytelnik znajdzie tu również rozważania o fenomenach kulturowych (UFO), a nawet postaciach literackich w skandynawskich kryminałach; a poza sztuką polską omówiono też artystyczno-łobuzerskie działania w RPA, Wielkiej Brytanii, Rumunii oraz USA.